

[Bundvad.]

diskussionen om overskridelserne i den sidste tid har fået en politisk karakter. Det fremgår bl. a. af, at en del blade har fremstillet det, som om der har været en overskridelse på lufthavnsarbejdet på 9 mill. kr. De oplysninger, bladene dér har bragt, er positivt forkerte. Der søges bevilling for ca. 9 mill. kr. Deraf angår 2½ mill. kr. ny-anlæg, som ikke har været med i det oprindelige budget eller overslag, og som bevillingsmyndighederne altså er stillet frit overfor og kan sige nej eller ja til efter behag. Tilbage bliver så 6,6 mill. kr. vedrørende det påbegyndte arbejde, og deraf angår de 2,3 mill. kr. løn- og prisstigninger forud for 1948, medens løn- og prisstigninger formentlig ifølge overenskomsten mellem arbejdere og arbejdsgivere af marts 1948 vil medføre en stigning på 1,5 mill. kr. Disse summer må trækkes fra.

Dertil kommer, at der er sket ændringer, som ikke kunne være forudset. Jeg vil gerne standse ved dette et øjeblik, fordi jeg synes, det er ret betydningsfuldt, at man gør sig det klart; hvis vi skal vurdere hele lufthavnsbyggeriet, må vi se på dette forhold. Sagen er, at da man i 1945—46 gerne ville stille dansk luftfart så konkurrenceedygtig som muligt i forhold til andre landes luftfart, havde man ret stort hastværk med at få lufthavnen udvidet og bygget i gang. Man fik derfor ikke draget nytte af de erfaringer, der er gjort i udlandet under krigen. Senere har man så opdaget, at det, man dengang budgettede, ikke var helt så hensigtsmæssigt, som det kunne være, og man har ændret budgettet på enkelte punkter. Dette har ført til overskridelser, som man burde have talt med bevillingsmyndighederne om. Men selve det, at man har ændret budgettet, ændret beregningerne, ændret bygninger og forskelligt andet, tror jeg i og for sig ikke man skal bebrejde nogen. Værre ville det have været, hvis man havde bygget efter den oprindelige plan og så, når byggeriet var fuldført, måtte til at bygge om igen. Jeg tror, man kan gøre det op sådan, at de ca. 3 mill. kr., der nu er tale om i overskridelser, må skrives på kontoen: vi havde for travlt dengang. Et enkelt af punkterne må tilskrives landets fattigdom. Der bygges arbejderkantine derude. Dengang den blev planlagt, blev det bestemt af regeringens beskæftigelsesudvalg, at man ikke måtte lave en permanent bygning; det blev for dyrt, man havde ikke råd til at bruge materialerne dertil, de skulle bruges til boligbyggeri og forskellige andre ting. Man

beslattede så, at der skulle bruges barakker i stedet for. Barakkerne duede ikke i dimensionerne; de var dårligere, end man havde beregnet; man reparerede dem, inden man stillede dem op. Man troede, at man sparede 300 000 kr.

Nu har man fået en overskridelse på 260 000 kr., så besparelsen kun er 40 000 kr., og vi får en ringere bygning, end vi kunne have fået efter det oprindelige overslag. Jeg skal ikke bebrejde regeringens beskæftigelsesudvalg, at det her har været dyrt at være fattig, for vi havde ikke materialerne på det tidspunkt, men jeg synes, jeg vil nævne det, fordi det lader til, at denne specielle sag skal have en politisk karakter. Det bør den ikke have, for det er arbejder, som de skiftende regeringer siden 1945 har været fælles om at iværksætte.

Jeg vil gerne til slut sige, at jeg tror ikke, man skal gå ind på den betragtning, som det ærede medlem hr. Boeck-Hansen var inde på, at man skal lave budgetterne så rigelige, at de altid kan holde. Senere sagde det ærede medlem hr. Boeck-Hansen, at det måtte være således i en overgangstid med stigende priser. Det er jo rigtigt, som den højtærede finansminister siger, at ganske vist forsvinder de i øjeblikket synlige overskridelser, men andre kan afholdes uden bevillingsmyndighedernes kontrol, og det tror jeg er en farlig udvikling. Jeg tror hellere, vi må gå den vej, at vi budgetterer så nøjagtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre, og at vi så, hvis udviklingen fører ændringer eller prisstigninger med sig, enten afholder de forøgede udgifter, således som det nu er sædvanen i den slags tilfælde, eller kommer til bevillingsmyndighederne igen og får ændret bevillingen. Jeg tror, vi er bedst tjent med, at vi, om jeg så må sige, har kontrol med overskridelserne fremfor ligesom at skjule dem bag en overbudgettering.

Jeg takker iøvrigt den højtærede finansminister for redegørelsen, idet det nu er blevet klart for befolkningen, at der i virkeligheden er kontrol med forholdene, og jeg tror, at vi i fremtiden, når ministerium og bevillingsmyndigheder i fællesskab har opmærksomheden henvendt på problemerne, vil kunne undgå det, jeg vil kalde urimelige overskridelser.

Jensen-Broby: Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen sagde, at forespørgslen ikke havde politisk karakter. Jeg er ikke helt enig med ham i dette, idet jo det spørgsmål, det navnlig drejer sig om, er til behandling i finansudvalget; finansudvalget har